

Μητροπολίτης Ιερισσού: Η προσφορά στον “αδελφό” χαρακτηρίζεται ως προσφορά προς τον Χριστό

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου](#)

Ο [Μητροπολίτης Ιερισσού](#) κ. Θεόκλητος ακολουθούμενος από τον Διάκονό του π. Νικόλαο Τσεπίση, μετέβη στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Στεφάνου Αρναίας, όπου ιερούργησε την Κυριακή της Απόκρεω. Ο Σεβασμιώτατος συμμετείχε στο Ιερό Τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της Μαρίας (Μαρίκας) Ζωγράφου, συζύγου του τέως Πρωτοψάλτη του Ναού κ. Παντελή Ζωγράφου και μητέρας των εκλεκτών Αρναιωτών Αικατερίνης και Κωνσταντίνου.

Τον πλαισίωσαν οι Εφημέριοι του Ναού Παν. Αρχιμανδρίτης π. Παΐσιος Σουλτανικός και Αιδ. Οικ. π. Γεώργιος Τρικκαλιώτης, ενώ στην Ακολουθία του

Ιερού Μνημοσύνου μετείχε και ο Εφημέριος Αγίων Αναργύρων Αρναίας Παν. Αρχιμανδρίτης π. Αμφιλόχιος Χάϊτας.

Επικεφαλής του Λαού ο Αντιδήμαρχος κ. Γεώργιος Θαλασσινός και ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου κ. Αγαπητός Κιάτος, ως συμπαραστάτες της οικογενείας, που έχει να επιδείξει δύο εξαίρετα τέκνα: τον Κωνσταντίνο, Διευθυντή του υποκαταστήματος Τραπεζής Πειραιώς Ιερισσού και την Αρναία Αικατερίνη, Περιφερειακή Σύμβουλο Χαλκιδικής.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Ιερισσού

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος, αναφερόμενος φυσικά στην **Ευαγγελική Περικοπή της Κρίσεως** (Ματθ. κε΄ 31-46), επέμεινε στη φρασεολογία του Κυρίου που απευθυνόμενος στα αγαπητά Του παιδιά, τους μετέχοντες, δηλαδή, στον δοξασμό και στη Βασιλεία Του κατά την Δευτέρα Παρουσία Του και εντεύθεν:

«Αληθινά σας λέω, ότι κάθε τι που κάνατε, που προσφέρατε σε ένα από τους **φτωχούς, άσημους** και μικρούς αδελφούς μου, σε Μένα το κάνατε και το προσφέρατε» (Ματθ. κε΄40). Πρόκειται για τα λόγια που βγήκαν από το πανάσπιλο στόμα Του ως απάντηση στην ερώτηση των τέκνων Του «Ύποτε Τον έθρεψαν, πότε Τον πότισαν, πότε Τον επισκέφθηκαν στο κρεβάτι του πόνου, ή Τον συνέδραμαν ως φυλακισμένο, πότε δηλαδή Τον συνέτρεξαν όταν ήταν αναγκεμένος;».

Διάλεξε ο Κύριός μας, μ' άλλα λόγια, είπε ο ομιλητής, μια απερίγραπτου κάλλους και επιβλητικότητας εικόνα, ένα πανόραμα ασύλληπτου μεγαλείου, γεμάτο από τρόπο και γλυκιά ανακούφιση, για να μιλήση για τον "άλλο": τον φίλο, τον εχθρό, τον πλησίον, όπως ωραιότατα τον ονοματίζει η Εκκλησία μας. Η "εικόνα" αυτή η πολύτιμη είναι η από μέρους Του μεγαλειώδης περιγραφή της **εσχάτης κρίσεως**. Λόγια απλά που σταλάζουν βάλαμο στις "πεφορτισμένες" καρδιές□ λόγια που περιγράφουν το ξεχείλισμα της **αγάπης** Του για τον άνθρωπο, τον αδελφό μας και τέκνο Του, που υποδεικνύεται εναργέστατα από Εκείνον ως μέσο και δυνατότητα μοναδικής ασφαλούς προσεγγίσεως και αναγνωρίσεως του Θεού.

Και να σκεφθή κανείς πως σ' αυτά τα λόγια στήριξαν ορισμένοι, δυστυχώς, τη λεγόμενη θεολογία του Θεού "δικαστή", του Θεού "σαδιστή" που με το φραγγέλλιο δήθεν της εσχάτης κρίσεως το χέρι έρχεται να ικανοποιήσει, ως φτηνός άνθρωπος, ή ως Ποσειδώνας και Ήφαιστος, το τρωμένο(!) από τον αμαρτωλό και πεσμένο άνθρωπο θείο του μεγαλείο, τη θεία δικαιοσύνη! Πρόκειται για τη θεωρία της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας (Ανσέλμου Καντερβουρίας) περί ανάγκης ικανοποίησης της Θείας Δικαιοσύνης, λόγω της πτώσεως του αδαμιαίου γένους! Κι όμως ο γλυκύς Ναζωραίος, ο Θεός που "ντύθηκε", που φόρεσε παντοτινά την ανθρώπινη σάρκα με τα πιο πάνω λόγια Του ένα επιθυμεί να κηρύξη: «Ο άνθρωπος είναι η Αγάπη□ αν Με γυρεύης, λοιπόν, στο πρόσωπό του θα Με βρής!».

Ο "αδελφός", ιδίως στους φιλοκαλικούς Πατέρες προβάλλεται ως μέσο προσεγγίσεως και αναγνώρισεως του Θεού, καθόσον είναι εκείνος, «χάριν του οποίου πέθανε ο Χριστός» (Α΄ Κορ. η΄11)□ μέσο για το οποίο ο Μέγας Αντώνιος γράφει: «Από τον πλησίον προέρχεται η ζωή και ο θάνατος□ διότι εάν κερδίσουμε τον αδελφό, τον Θεό κερδίζουμε. Εάν όμως σκανδαλίσουμε τον αδελφό, στον ίδιο τον Χριστό αμαρτάνουμε!». Για να συνεχίση ο Ιερός Χρυσόστομος ερμηνεύοντας τον Παύλο (Α΄ Κορ. η΄ 12): «Τι σημαίνει ότι αμαρτάνοντας εναντίον του αδελφού αμαρτάνουμε στον Χριστό; Πρώτο, ότι Εκείνος θεωρεί δικά Του όσα ανήκουν στους δούλους Του□ δεύτερο, ότι όσοι πληγώνονται το αποδίδουν στο σώμα και τα μέλη Του□ και τρίτο, ότι το έργο που οικοδόμησε με τη θυσία και το αίμα Του το καταστρέφουμε με την πλεονεξία μας»»

Και κατέληξε ο Σεβασμιώτατος: «Η έλευση του Χριστού μας στον κόσμο ως “πλησίον” επιβάλλει αντιστοίχως και την αναγνώριση του Χριστού στο πρόσωπο του “**πλησίον**”, στο πρόσωπο του αδελφού, πράγμα που επισημαίνεται ιδιαιτέρως από τον Κύριό μας στη περιγραφή της εσχάτης κρίσεως. Για τούτο ακριβώς και **η προσφορά στον “αδελφό” χαρακτηρίζεται ως προσφορά προς τον Χριστό, η δε άρνηση προσφοράς προς τον “πλησίον”, προς τον “αδελφό” χαρακτηρίζεται ως άρνηση προσφοράς προς τον Χριστό**. Και τελικά η Ορθοδοξία με την Ευαγγελική αυτή Περικοπή ένα διακηρύσσει: “Αυτός που αγαπάει τον Θεό, πρέπει να βγάζη μερίδιο για τον Χριστό, πρέπει σε κάθε πράγμα να κάνει τόπο για τον Χριστό, να βγάζη μερίδιο για τον αδελφό, να κάνει τόπο για τον αδελφό!”».

Μετά το πέρας της Ακολουθίας του Μνημοσύνου ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τον Αρναιώτη κ. Παντελή Ζωγράφο για την προσφορά της οικογένειάς του στην Εκκλησία και στον Τόπο και ιδίως για το στήριγμα που η θυγατέρα του κα Αικατερίνη Ζωγράφου - ως Περιφερειακή Σύμβουλος Χαλκιδικής- προσφέρει αφειδώλευτα στην Ιερά μας Μητρόπολη, στην Αρναία και στον Ποιμενάρχη της, ως πνευματικό του εκλεκτό τέκνο!

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)